

Т. В. Жалій, В. В. Нагорний // Порівняльно-аналітичне право. – 2014. – № 5. – С. 243–247; Трубін І. О. Напрями вдосконалення правового регулювання ПДВ в умовах реалізації положень Угоди про асоціацію України та ЄС / І. О. Трубін // Фінансове право. – 2014. – № 3 (29). – С. 51–55.

³ Див.: Андріяш М. М. Проблеми розвитку оподаткування податком на додану вартість країн ЄС / М. Андріяш // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – 2014. – Вип. 122 (ч. І). – С. 215–227; Слюсаренко В. Є. Особливості оподаткування податком на додану вартість та його економічна доцільність / В. Є. Слюсаренко, К. О. Філіп // Науковий вісник Ужгородського університету. – 2014. – Вип. 1 (42). – С. 218–222. – (Серія «Економіка»).

⁴ Регламент Ради (Європейський Союз) № 904/2010 від 7 жовтня 2010 року про адміністративну співпрацю щодо боротьби з шахрайством у податку на додану вартість // Офіційний вісник Європейського Союзу L 268 від 12.10.2010.

⁵ Biegalski Adam. „VIES – System wymiany informacji w zakresie podatku VAT – wybrane zagadnienia ogólne”, Monitor Podatkowy 2004, Nr 4.

Резюме

Голутиак-Пенкальська М. В. Співпраця між адміністративними органами держав-членів Європейського Союзу у сфері оподаткування податком на додану вартість.

Стаття присвячується питанням, пов'язаним із адмінспівпрацею між податковими органами держав-членів Європейського Союзу у сфері податку на додану вартість та довгостроковій програмі співтовариства *Fiscalis 2013*. Автор аналізує правову базу ЄС такої співпраці, а також досліджує основні прогалини правового регулювання співробітництва компетентних органів держав-учасниць ЄС в податковій сфері.

Ключові слова: податок на додану вартість, Європейський Союз, регламент ЄС, податкові шахрайства в сфері ПДВ.

Резюме

Голутиак-Пенкальська М. В. Сотрудничество между административными органами государств-членов Европейского Союза в сфере налога на добавленную стоимость.

Статья посвящается вопросам, связанным с административным сотрудничеством между налоговыми органами государств-членов Европейского Союза в сфере налога на добавленную стоимость и долгосрочной программе сообщества *Fiscalis 2013*. Автор анализирует правовую базу ЕС такого сотрудничества, а также исследует основные пробелы правового регулирования сотрудничества компетентных органов государств-участников ЕС в налоговой сфере.

Ключевые слова: налог на добавленную стоимость, Европейский Союз, регламент ЕС, налоговые мошенничества в сфере НДС.

Summary

Holutiak-Penkalska M. Administrative cooperation between tax authorities of the Member States of the European Union in the field of value added tax.

The article is devoted to issues related to administrative cooperation between tax authorities of the Member States of the European Union in the field of value added tax and long community program *Fiscalis 2013*. The author analyzes the legal basis for such cooperation between the members of EU and examines the main gaps of legal regulation of cooperation of the competent authorities of member states in the tax area.

Key words: VAT, European Union, EU regulations, tax fraud in the field of VAT.

УДК 342.95

Л. О. ЗАВГОРОДНЯ

Лариса Олексіївна Завгородня, аспірантка Київського університету права НАН України

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПОВ'ЯЗАНІ З КОРУПЦІЄЮ

Подолання корупції в Україні є серйозною проблемою, нерозв'язання і загострення якої визначає міжнародне становище нашої держави та політичний імідж у світі. Важливу роль у протидії корупційним проявам відведено адміністративному законодавству.

Особливої актуальності набули наукові праці, присвячені проблемам складу адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією. Вказану проблематику дослідили у своїх роботах такі вчені, як В. Б. Авер'янов, Н. О. Армаш, О. М. Бандурка, С. С. Гнатюк, Ю. А. Дорогова, В. С. Журавський, Д. Г. Заброна, В. О. Іванцов, Ю. А. Лавренюк, М. І. Мельник, І. С. Чаукін та інші вчені. Разом із тим проблеми провадження у справах про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, залишаються малодослідженими.

Метою цієї статті є внесення пропозицій щодо вдосконалення процедури провадження у таких справах з урахуванням поставлених перед ним завдань, а також узгодження між собою положень Кодексу України про адміністративні правопорушення¹ і чинного антикорупційного законодавства.

Під час розгляду справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, виникає низка питань, що не можуть бути однозначно вирішені, а порядок адміністративного провадження не може бути визнаний таким, що повністю задовольняє потреби теорії і практики протидії корупції. Так, у ст. 1 Закону України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII² визначено, що корупційне правопорушення-діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною в частині першій ст. 3 цього Закону, встановлено кримінальну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність.

Треба зазначити, що адміністративно-юрисдикційна діяльність, в тому числі органів внутрішніх справ щодо адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, здійснюється за загальними правилами провадження у справах про адміністративні правопорушення, однак існують певні особливості адміністративної відповідальності за правопорушення, пов'язані з корупцією. Зокрема, суб'єктами відповідальності за адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, передбачені ст. 172-7 КУпАП «Порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів» є особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої ст. 3 Закону України «Про запобігання корупції». Їх перелік визначено відповідними статтями КУпАП із посиланням на ст. 3 Закону України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII.

Частиною 3 ст. 38 Кодексу України про адміністративні правопорушення законодавець визначив, що адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією, може бути накладено протягом трьох місяців з дня виявлення, але не пізніше двох років з дня його вчинення. При цьому в КУпАП за вчинення вказаного правопорушення передбачено два види стягнень: штраф і конфіскація.

Слід звернути увагу, що в абз. 13 ст. 1 Закону України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII визначено спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції – органи прокуратури, Національної поліції, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції. Разом із тим ст. 255 КУпАП визначено суб'єктів, посадові особи яких уповноважені на складання протоколів про адміністративну відповідальність за правопорушення, пов'язані з корупцією, якими є органи внутрішніх справ (Національної поліції), Національного агентства з питань запобігання корупції та прокурор.

Відповідно до ч. 3 ст. 12 Закону № 1700-VII у разі виявлення ознак адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, уповноважені особи Національного агентства складають протокол про таке правопорушення, який направляється до суду згідно з рішенням Національного агентства. При цьому вказаний протокол надсилається відповідно до ч. 1 ст. 257 КУпАП (посадовій особі), уповноваженому розглядати справу про адміністративне правопорушення, не зазначаючи при цьому терміну, протягом якого це необхідно здійснити. Виняток становлять адміністративні корупційні правопорушення. Протокол про вчинення адміністративного корупційного правопорушення разом з іншими матеріалами у триденний строк з моменту його складення надсилається до місцевого загального суду за місцем вчинення корупційного правопорушення. У разі вчинення корупційного правопорушення службовою особою, яка працює в апараті суду, протокол разом з іншими матеріалами надсилають до суду вищої інстанції для визначення підсудності. Особа, яка склала протокол про вчинення адміністративного корупційного правопорушення, одночасно з надісланням його до суду надсилає прокурору, органу державної влади, органу місцевого самоврядування, керівникові підприємства, установи чи організації, де працює особа, яка притягається до відповідальності, повідомлення про складення протоколу із зазначенням характеру вчиненого правопорушення та норми закону, яку порушено.

Окрім цього, ч. 1 ст. 221 цього Кодексу встановлено, що розгляд справ про вчинені адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, належить виключно до компетенції районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів. При розгляді справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст.ст. 172-4–172-9 КУпАП, присутність особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, є обов'язковою. У разі ухилення від явки на виклик органу внутрішніх справ або судді районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду цю особу може бути органом внутрішніх справ (міліцією) піддано приводу (ч. 2 ст. 268 КУпАП).

Законодавець у ст. 277 цього Кодексу визначив строк розгляду справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією є загальним – 15 днів з дня одержання судом (суддею), правомочним розглядати справу, протоколу про адміністративне корупційне правопорушення та інших матеріалів справи. Однак цим Кодексом передбачено випадки, коли строк розгляду справ про адміністративні корупційні правопорушення може зупинятися, а саме: суд може зупинити строк розгляду справи у разі, якщо особа, щодо якої складено протокол про адміністративне корупційне правопорушення, умисно ухиляється від явки до суду або з поважних причин не може туди з'явитися (хвороба, перебування у відраженні чи на лікуванні, у відпустці тощо).

Особливістю адміністративної відповідальності за адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, є також те, що під час провадження у справі про адміністративне правопорушення, передбачене ст.ст. 172-4–172-9, участь прокурора у розгляді справи судом є обов'язковою (ст. 250 КУпАП).

Провадження у справі про адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, може бути розпочате лише за наявності відповідних приводів і підстав. При цьому в КУпАП вони не визначені. Аналіз положень чинного законодавства та практики його застосування свідчить, що законними приводами для порушення адміністративного провадження можуть бути: заяви і повідомлення підприємств, установ, організацій, посадових осіб, представників влади, громадськості, громадян; повідомлення, опубліковані у пресі; безпосереднє виявлення уповноваженим суб'єктом ознак правопорушення, пов'язаного з корупцією (ч. 7 ст. 53 Закону України «Про запобігання корупції»).

Слід зауважити, що як ч. 3 ст. 38 цього Кодексу, так і пунктом 3 розділу II Порядку оформлення протоколів про адміністративні правопорушення та внесення приписів Національним агентством з питань запобігання корупції від 9 червня 2016 р. № 5³ передбачено, що адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією (ст.ст. 172-4–172-9 вказаного Кодексу), накладається протягом трьох місяців з дня його виявлення, але не пізніше двох років з дня його вчинення. При цьому законодавець ні в КУпАП, ні у вищевказаному Порядку не передбачив, протягом якого строку після виявлення зазначеного правопорушення уповноважений суб'єкт повинен скласти відповідний протокол.

Тому, на нашу думку, такий протокол має бути складений невідкладно після встановлення достатніх даних, що вказують на вчинення особою адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією. Адже невчасне складення, зволікання чи умисне затягування при складанні протоколу може призвести до ухилення правопорушника від відповідальності або неможливості накладення адміністративного стягнення у зв'язку із закінченням на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених ст. 38 цього Кодексу.

Разом із тим ч. 1 ст. 256 вказаного Кодексу передбачено, що у протоколі про адміністративне правопорушення зазначаються: дата і місце його складення, посада, прізвище, ім'я, по батькові особи, яка склала протокол; відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності (у разі її виявлення), однак не вказується, які саме відомості. Також відповідно до пункту 4 розділу II вказаного Порядку у протоколі про адміністративне правопорушення зазначаються зокрема відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності; місце, час вчинення і суть адміністративного правопорушення; згідно з додатком 1 Порядку від 9 червня 2016 р. № 5 до відомостей про особу правопорушника, окрім його прізвища, ім'я, по батькові, належить також інформація згідно з документом, на підставі якого встановлено особу (назва документа, серія, №, ким і коли виданий), місце народження та проживання.

При цьому слід врахувати, що відповідно до ч. 1 ст. 59 Закону України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII відомості про осіб, яких притягнуто до кримінальної, адміністративної, дисциплінарної або цивільно-правової відповідальності за вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, а також про юридичних осіб, до яких застосовано заходи кримінально-правового характеру у зв'язку з вчиненням корупційного правопорушення, вносяться до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, що формується та ведеться Національним агентством. До початку ведення цього Єдиного державного реєстру Міністерство юстиції здійснює повноваження щодо забезпечення ведення Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні правопорушення (п. 3 постанови КМУ від 25 березня 2015 р. № 171).

Згідно з пунктами 2.6, 3.4, 3.5 Положення про Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні правопорушення, передбачає внесення до нього реєстраційного номера облікової картки платника податків особи, яку притягнуто до відповідальності за вчинення корупційного правопорушення, здійснення пошуку в Реєстрі за номером облікової картки платника податків, а також включення цієї інформації у витяг з Реєстру⁴.

Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ своїм листом звернув увагу суддів місцевих та апеляційних судів України на необхідність включити до судових рішень реєстраційний номер облікової картки платника податків особи у справах про адміністративні корупційні правопорушення⁵. Отже, у протоколі про адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, а також у постанові про накладення адміністративного стягнення за його вчинення, серед відомостей про особу порушника обов'язково має зазначатись реєстраційний номер облікової картки платника податків.

Розглядаючи адміністративні матеріали про вчинення адміністративних правопорушень, слід звернути увагу, що судді керуються вимогами Закону України «Про запобігання корупції», КУпАП та роз'ясненнями, що наданими у постанові Пленуму Верховного Суду України від 25 травня 1998 р. № 13. Водночас орган, який веде боротьбу з корупцією, повинен додержуватися вимог ст. 245 вказаного Кодексу, тобто своєчасно, всебічно, повно й об'єктивно з'ясувати обставини діяння. У разі встановлення підстав, передбачених ст. 247 цього Кодексу, за яких провадження у справі не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю – не складати протокол.

У постанові Пленуму Верховного Суду України від 25 травня 1998 р. № 13 зазначено, що поняття «достатність» щодо даних, які свідчать про наявність у діянні особи ознак корупційного правопорушення, є оціночною категорією. Питання про те, чи достатньо таких даних, у кожному конкретному випадку вирішує особа, уповноважена на складання протоколу. Але за будь-яких обставин це мають бути дані, які однозначно свідчать про те, що: 1) корупційне правопорушення мало місце; 2) його вчинено певною особою; 3) ця особа є суб'єктом корупційного правопорушення; 4) це правопорушення вчинено умисно; 5) наявні інші, передбачені ст. ст. 172-4–172-7 КУпАП ознаки корупційного правопорушення (наприклад, мета незаконного одержання матеріальних благ).

Уповноважені на складання протоколу органи цих вимог закону повною мірою не дотримуються і в багатьох випадках відкривають провадження в справах без достатніх на те підстав. Це підтверджується значною кількістю закритих суддями справ з підстав відсутності складу адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією⁶.

Так, постановою Київського районного суду м. Харкова О. М. Кулик визнано винною у скоєнні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1ст. 174-4 КУпАП та накладено стягнення у виді штрафу на користь держави в розмірі 850 грн з конфіскацією винагороди від роботи за сумісництвом у сумі 993,96 грн.

Постанову вмотивовано тим, що протягом жовтня 2012 р. начальник паливної групи при Квартирно-експлуатаційному відділі м. Харкова О. М. Кулик, попереджена про встановлені Законом обмеження щодо сумісництва і суміщення з іншими видами діяльності, діючи умисно, незаконно займалася іншою оплачуваною діяльністю, працюючи на посаді голови дільничної виборчої комісії з виборів народних депутатів України № 631676 виборчого округу № 173 та отримавши дохід від такої діяльності у розмірі 993,96 грн.

Суд апеляційної інстанції дослідив, що О.М. Кулик працювала у виборчій комісії на добровільній, безоплатній основі у вільний від своєї роботи час у вихідний день без укладення будь-якого трудового договору, при цьому одноразова грошова винагорода може бути виплачена тим членам комісії, які брали активну участь у її роботі, незалежно від того, на платній чи не на платній основі вони працюють у відповідній комісії. Апеляційний суд дійшов висновку, що при розгляді справи судом першої інстанції не були взяті до уваги вказані обставини справи та прийняте рішення без встановлення суб'єктивної сторони правопорушення, а саме з висновку суду першої інстанції та з матеріалів справи не вбачається, в чому ж саме полягав особистий інтерес О. М. Кулик в прийнятті участі у роботі дільничної виборчої комісії № 173 під час проведення виборів народних депутатів України.

Відтак, постановою апеляційного суду від 9 жовтня 2013 р. скасовано постанову Київського районного суду м. Харкова від 12 вересня 2013 р. у зв'язку з відсутністю в діях О. М. Кулик складу адміністративного корупційного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 172-4 КУпАП, справу закрито.

Приклад неправильного визначення судом складу адміністративного правопорушення мав місце в судовій практиці Зміївського районного суду Харківської області при розгляді справи про адміністративне корупційне правопорушення, передбачене ст. 172-7 КУпАП.

Постановою судді Зміївського районного суду від 26 квітня 2013 р. Д. В. Воронцова було визнано винним в скоєнні правопорушення, передбаченого ст. 172-7 КУпАП та накладено стягнення у виді штрафу в розмірі 340 грн на користь держави. Як зазначено в цій постанові суду, Д. В. Воронцов, працюючи на посаді начальника управління економіки Зміївської районної державної адміністрації, будучи згідно зі ст. 4 ч. 1 п. 1 «ж» Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» суб'єктом відповідальності за корупційні правопорушення, державним службовцем органу державної влади, у порушення п.п. 1, 2 ч. 1 ст. 14 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції», не вжив заходів щодо будь-якої можливості виникнення конфлікту інтересів.

Враховуючи, що адміністративна відповідальність за ст. 172-7 КУпАП виникає в разі неповідомлення особою безпосереднього керівника у випадках, передбачених законом, про наявність конфлікту інтересів, а також, що під конфліктом інтересів слід розуміти суперечність між особистими інтересами особи та її службовими повноваженнями, наявність яких може вплинути на об'єктивність або неупередженість прийняття рішення, а також на вчинення дій під час виконання наданих їй службових повноважень і що такого у справі не встановлено, апеляційна інстанція задовольнила апеляційну скаргу Д. В. Воронцова, скасувавши постанову суду першої інстанції, а провадження у справі закрила за відсутністю в діях Д. В. Воронцова складу адміністративного правопорушення за ст. 172-7 КУпАП.

Відтак, аналізуючи особливості розгляду адміністративної відповідальності за корупційні правопорушення під час провадження у справах, слід звернути увагу на необхідність вдосконалення законодавства для вирішення складних питань зазначеної категорії справ, зокрема, щодо моменту виникнення конфлікту інтересів відповідно до вимог підпунктів «а», «б» п. 1 ч. 1 ст. 3, пп. 1, 2 ч. 1 ст. 28 Закону України «Про запобігання корупції», підстав та достатності даних для обов'язковості настання негативних наслідків для притягнення особи до відповідальності за ст. 172-7 КУпАП.

Враховуючи вимоги ст. 251 КУпАП для вдосконалення механізму адміністративного провадження у справах про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, у Кодексі України про адміністративні правопорушення слід передбачити порядок призначення експертизи, порядок визнання певних предметів речовими доказами, критерії визначення належності, допустимості та достатності доказів у справі. Також для вказаної категорії справ необхідно в КУпАП визначити момент виникнення конфлікту інтересів відповідно до вимог підпунктів «а», «б» п. 1 ч. 1 ст. 3, пунктів 1, 2 ч. 1 ст. 28 Закону України «Про запобігання корупції»; підстави та достатність даних для обов'язковості настання негативних наслідків для притягнення особи до відповідальності за ст. 172-4–172-9 КУпАП.

Окрім того, в цьому Кодексі та в Порядку оформлення протоколів про адміністративні правопорушення, необхідно вказати, що протокол про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, має бути складений уповноваженим суб'єктом невідкладно після встановлення достатніх даних, що вказують на вчинення особою адміністративного корупційного правопорушення. Разом із тим у вказаному Порядку серед відомостей про особу порушника, зазначених в протоколі та у постанові про накладення адміністративного стягнення за його вчинення, обов'язково слід вказати реєстраційний номер облікової картки платника податків.

Підсумовуючи викладене, слід зазначити, що стадії провадження у справах про адміністративні корупційні правопорушення характеризуються наявністю проблемних аспектів, вирішення яких потребує внесення відповідних змін до чинного законодавства.

¹ Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. № 8073-Х із змінами і доповненнями.

² Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII.

³ Порядок оформлення протоколів про адміністративні правопорушення та внесення приписів Національним агентством з питань запобігання корупції від 9 червня 2016 р. № 5, затверджений рішенням Національного агентства з питань запобігання корупції 9 червня 2016 р. № 5, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 25 липня 2016 р. за № 1019/29149.

⁴ Положення про Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні правопорушення : затверджено наказом Міністерства юстиції України від 11 січня 2012 р., зареєстровано в Міністерстві юстиції України 11 січня 2012 р. за № 28/20341.

⁵ Про деякі питання зазначення реєстраційного номера облікової картки платника податків у постановках по справах про адміністративне правопорушення : лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 15 травня 2013 р. № 101-739/0/4-13.

⁶ Узагальнення проблемних питань визначення складу адміністративних правопорушень, передбачених у статтях 172-4, 172-5, 172-6, 172-7, 172-8, 172-9 КУпАП, які виникли при розгляді місцевими судами та апеляційним судом Харківської області справ про адміністративні корупційні правопорушення у 2013 році : Лист апеляційного суду Харківської області // Офіційний веб-портал «Судова влада в Україні».

Резюме

Завгородня Л. О. Деякі аспекти провадження у справах про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією.

Автором статті досліджуються проблемні аспекти провадження у справах про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, зокрема щодо критеріїв належності, допустимості та достатності доказів у таких справах; підстав та відомостей для оформлення протоколів про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією. Вносяться пропозиції щодо вдосконалення процедури провадження у таких справах, а також узгодження між собою положень Кодексу України про адміністративні правопорушення і чинного антикорупційного законодавства.

Ключові слова: адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, провадження у справах про адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, докази.

Резюме

Завгородня Л. А. Некоторые аспекты производства по делам об административных правонарушениях, связанных с коррупцией.

Автором статьи исследуются проблемные аспекты производства по делам об административных правонарушениях, связанных с коррупцией, в частности относительно критериев принадлежности, допустимости и достаточности доказательств в таких делах; оснований и сведений для оформления протоколов об административных правонарушениях, связанных с коррупцией. Вносятся предложения по совершенствованию процедуры производства по таким делам, а также согласования между собой положений Кодекса Украины об административных правонарушениях и действующего антикоррупционного законодательства.

Ключевые слова: административное правонарушение, связанное с коррупцией, производства по делам об административном правонарушении, связанном с коррупцией, доказательства.

Summary

Zavgorodnya L. Some aspects of proceedings on cases of administrative offences related to corruption.

The author of the article examines the problematic aspects of proceedings on cases of administrative offences related to corruption, in particular concerning criteria for membership of, the admissibility and sufficiency of evidence in such cases; reasons and details for the design of protocols on administrative offences related to corruption. Suggestions are made for improving the production procedure in such cases, and the reconciliation between the provisions of the code of Ukraine on administrative offences and the applicable anti-corruption laws

Key words: administrative offence of corruption, the proceedings on administrative offence of corruption, evidence.

УДК 349.2

О. М. ІСКІЗАРОВ

*Іскізаров Олександр Миколайович, директор
ТОВ «DLS GROUP»*

ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Актуальність досліджуваної проблематики викликана численними проблемами у вітчизняній банківській сфері, які викликані подіями останнього часу, зокрема: банкрутство багатьох банків, неповернення значної кількості депозитних вкладів, виведення активів з банків за межі території України, непрозоре провадження Національним банком України рефінансування, факти шахрайства з боку керівництва банківських установ та інші негативні явища, які у своїй сукупності призвели до підриву довіри до української банківської системи, а також продемонстрували неефективність діючого адміністративно-правового регулювання банківської діяльності в Україні.